

Проповед 182

Жертвата на Исус ни променя

Прочит: Изход 12, 1-4, 11-14

Скъпи братя и сестри,
Последната вечеря на Исус с Неговите ученици! Когато Той стоеше със своите ученици и се сбогуваше с тях, Исус много добре знаеше какво ще последва. Учениците не го съзнаваха, или очакваха всичко някак да се нареди. Както беше досега. Исус се грижеше за всичко. Независимо къде бяха и какво правеха, учениците опираха в края на краищата до Него. Сега обаче им предстоеше да останат сами и да поемат товара върху себе си. И понеже Исус добре ги познаваше, знаеше колко слаби са и колко лесно могат да се провалят, искаше да ги насърчи, да им даде кураж, за да могат да издържат това, което ще се случи. Някой може да каже: Но това бяха три дена, какво толкова имаха да издържат! Три дена могат да бъдат много дълго време, особено когато преживяваш нещо толкова драматично. Стояли ли сте до леглото на някой много болен, смъртно болен човек? Времето върви много, много бавно. Тогава, особено когато болката е голяма, трудно можеш да дочакаш края или времето, в което може да дойде разрешението. Мисля че нещо такова преживяваха и учениците. Те щяха да се сблъскат с призрака на отчаянието и безпътицата. Този, на Когото залагаха всичко, щеше да загуби живота си. Те се надяваха, че Той, Исус, ще промени живота им и всичко, което им предстои е само добро. В действителност щеше да се окаже, че нещата не са такива, каквито са си ги представяли. Исус искаше да ги предпази от това, което ги очакваше. И забележете, Исус знае много добре, че те ще го оставят, знае, че всеки един от тях ще се отрече от Него, но въпреки това иска да се погрижи за тях. Това ни показва колко голяма е любовта му. Даже когато знае, че всички ще се обърнат срещу Него, продължава да се грижи за хората. Така е и в нашия живот. Толкова много ни обича нашият Спасител, че не престава да се грижи за нас нито за миг. И така, Исус беше събрал своите ученици на празника Пасха. Той искаше да празнува този празник с тях. И ние ще се опитаме да вникнем в символиката на този текст и ще се опитаме да разберем защо Исус трябваше да бъде разпнат и да умре точно на Пасха. Празникът Пасха се корени дълбоко в историята на Израел. За тези, които са чели Стария Завет, е ясно, че за народа на Израел Пасха беше най важното събитие през годината. Пасха беше празникът на освобождението, началото на пътя към свободата. Затова народът на Израел го празнуваше с толкова голяма надежда. Те вярваха, че Бог иска да направи нещо ново и да им даде свобода от робството. И това беше така, Бог искаше да даде свобода на своя народ и на всички хора по целия свят, но свобода, която беше по различна от националната свобода или свободата на един отделен индивид. Бог искаше да започне нещо ново и различно. Бог се отваряше към хората. Нека да вникнем в насърчението, което Бог ни дава още в Стария Завет.

1. Какво е Пасхата. Текстът го казва достатъчно ясно. Пасхата беше отбелязване на чудото на Божието спасение. В точно определен ден, на точно определен месец, те трябваше да си спомнят откъде са тръгнали. Често ние, хората, забравяме земята на робството. Вижте дори България, много бързо забравихме трудните години, в които нямахме свобода да изповядваме дори в какво вярваме, да пътуваме или да казваме открито това, което мислим. Човешката памет е много къса. Затова Бог нареди на народа на Израел да помни. Помнете откъде сте тръгнали и не забравяйте, че вашето съществуване е продукт на Божията милост. Народът на Израел никога не трябваше да го забравя. Това, което сме сме благодарение на Бога. Това е нещо, което ние също не бива да забравяме. През целия си живот помнете, че това, което сте, сте благодарение на Бога. Ние живеем само благодарение на Неговата милост. Това е, което Исус искаше да каже на своите ученици с Пасхата. Бог е бил с вас, когато сте били в земята на робството, в Египет. Бог не ви е забравил, Бог иска да ви избави от греха и да ви даде нов живот. Исус беше дошъл, за да възстанови това, което грехът беше разрушил, да установи отново близката връзка с Бога. И отново и отново се повтаряше това, което Бог започна с онази първа Пасха – Бог искаше да спаси народа си. Исус стигаше до края на делото си и вървеше към кръста на Голгота. Там, където щеше да понесе всеки грях на този свят, за да изведе всеки един човек от земята на робството. Там, където всеки човек беше поробен от греховете си, отделен завинаги от Бога. Исус искаше да покаже на своите ученици, че сега започва това дело, и ще ги изведе от робството на греха. В центъра на празника Пасха стои една жертва – жертвата на едно агне: **“Говорете на цялото Израелево общество, като им кажете да си вземат, на десетия ден от този месец, всеки по едно агне, според броя на семействата, по едно агне за всяко семейство”**. В центъра на Пасха стои жертвата на агнето. В центъра на нашето спасение стои жертвата на Исус. Йоан Кръстител каза, когато видя Исус: **“Ето Божият Агнец, Който поема греха на света!”** (Йоан 1, 29). Народът на Израел трябваше да пожертва агне, за да се спаси от смъртта, в противен случай щяха да се разделят с първородните си деца. Целият свят трябваше и трябва да положи надеждата си на Исус, за да бъде спасен. Това е първият силен паралел между първата Пасха и Пасхата, която Исус завеща на своите ученици. Исус Христос, Божият Агнец, завещава живота си на света и на своите ученици. Той трябваше да бъде жертван за греховете на всеки един човек, за да може този човек да се спаси и да има вечен живот.

2. Жертвата на Агнето сближава. Втората задача на жертвата на Пасха беше да сближи хората. В стих 4 се казва: **“Но ако членовете на семейството са малко за агнето, тогава домакинът нека да покани най-близкия до къщата му съсед, като се съобразите с броя на хората; пресметнете за агнето според онова, което всеки може да изяде.”** Агнето, жертвата, свързваше хората, които бяха в близката околност. Забележете кого трябваше да поканят хората от народа на Израел – не приятелите си, не тези, които им бяха симпатични или пък с които им доставяше удоволствие да прекарват времето си. Трябваше да поканят хората, които бяха най-близо до тях. Простата сметка показва, че почти всички трябваше да споделят този празник с други. Защото помислете си колко човека могат да се справят с едно агне, дали само едно семейство, колкото и деца да има, или поне 10 – 15 човека. Така че всяко семейство трябваше да сподели жертваното агне с други хора. Ние днес ще празнуваме също този празник, празника на освобождението от смъртта и вечния живот, който Исус ни подарява с жертвата си на кръста. Кого поканихте вие на този празник. Защото това, което трябва да се случи на празника на Христовото възкресение, е да поканим хората, които са близо до нас. Вестта за жертвата на Божия син, вестта за спасението от смъртта, трябва да стигне до всеки един човек. Не бива, ни казва Божието слово, да

държим тази вест само за себе си, а по-добре да я споделим с този, който е до нас. Когато сега си спомняме за тази последна Пасха и за жертвата на Исус, да си помислим с колко хора споделихме вестта за пожелвалия се за нас Божи син. Защото смисълът на Пасхата беше хората да се спасят заедно от смъртта. Смисълът на жертвата на Исус е същият. Исус иска все още да спасява от смъртта. Жертвата Му и чудото, което е направил в живота ни, трябва да ни накарат да живеем по нов начин и да водим нови хора при Него, да споделяме вестта за жертвата и Спасението и да им помагаме да стигнат до Исус. И помнете, че не бива да подбираме хората според това кой ни харесва или не, а да сме готови да занесем вестта за Спасението на всеки един, при когото Бог ни прати.

3. Жертвата трябва да бъде съвършена. “Агнето или ярето ви нека бъде без недостатък, едногодишно мъжко; от овцете или от козите да го вземете. И да го пазите до четиринадесетия ден от същия месец; тогава цялото общество на израелтяните, събрани в домовете си, да го заколят привечер. После нека вземат от кръвта и сложат на двата стълба и на горния праг на вратата на къщите, където ще го ядат.” За да се спаси народът на Израел, беше необходима жертва, която трябваше да бъде съвършена. За да се спасят, беше необходимо да се пожертва нещо наистина ценно. За да се изчисти грехът на целия свят, трябваше да се пожертва също нещо ценно. Какво можеше да бъде толкова ценно, че да покрие греховете на целия свят – минали сегашни и бъдещи? Отговорът е ясен, само Исус. В тази първа Пасха Бог подсказва на народа на Израел, че ще им прати съвършена жертва. Исус дойде без грях, живя без грях и умря по позорен начин, за да живеем ние. Важно е да помним, че ако Исус не беше Се пожертвал, тогава нямаше да помогнат нито животът ни, нито делата ни, нито голямото ни старание, нито каквото и да било. Съвършената жертва на Исус ни прави достойни да се изправим пред Бога. Ако не сте приели тази жертва, направете го, само това е начинът да се изправите чисти пред Бога, само жертвата на Исус ни прави чисти. Тя е нашият шанс и надежда.

4. Агнето носи Спасение. Третото важно нещо, което можем да научим от историята на Пасхата в Египет и последната Пасха на Исус с учениците е, че тази жертва, жертвата на агнето, носи спасение. ***“Защото в онази нощ ще мина през Египетската земя и ще поразя всяко първородно същество в Египетската земя - и човек, и животно; и ще извърша дела на съд против всички египетски богове; Аз съм Йехова. И кръвта на къщите, където сте, ще ви служи за белег, така че, като видя кръвта, ще ви отмина, и когато поразя Египетската земя, няма да ви постигне унищожителна напасть. Онзи ден ще ви бъде за спомен и ще го пазите като празник на Господа през всичките си поколения; вечен закон ще ви бъде да го празнувате.”*** Пасхата не беше просто ритуал и никога не трябва да се превръща в такъв. Тя е символ на това какво Бог може да направи, ако ние Му се доверим. Този, който се довери на Бога, пожертва агне и намаза праговете на вратата си с кръвта му, беше спасен. Който не го направи, пострада и смъртта влезе в дома му. Така е и с жертвата на Исус. В онази вечер преди да бъде заловен, Исус каза на своите ученици, че виното, което пият, напомня за кръвта, която той иска да пролее за тях, а хлябът символизира тялото, което щеше да бъде бито и разпънато заради тях. Удивителното при Пасхата и при жертвата на Исус е, че тя може да спасява. Ако жертвата на Исус нямаше това свойство, нямаше да има никаква стойност. Това е нещо, което трябва да помним – само жертвата на Исус има свойството да спасява. Приемете я и бъдете запечатани с белега на спасените. Тогава сърцето ви ще гори с пламък, който не угасва, защото Исус е умрял за вас, Той носи спасението в живота ви, Той дава надеждата, Той дава смисъла на живота. Той е всичко за нас. Погледнете към Него и бъдете спасени.

5. Жертвата постига целата си! Пасха означава излизане и всъщност това е нещото, което се празнува. При това излизане можем да отбележим няколко неща. Първото излизане от Египет народът на Израел отпразнува, още докато си беше в Египет. Странно, нали. Странно, но за хората от този свят. Народът на Израел празнуваше с вяра. Те празнуваха облечени и готови за път. По човешки не виждаха как могат да излязат от земята на робството, обаче го правеха с вяра. И Бог ги изведе от там. Така трябва да е с нас, християните. Ние не трябва да преставаме да се радваме поради факта, че Исус ни е спасил. Всеки ден да си спомняме за това, което Той е направил за нас. Живейте живота си от гледна точка на това, че чакаме Бог всеки момент да ни изведе от този свят и да ни засели във вечното си царство. Бъдете готови. Много хора се занимават през целия си живот с какво ли не и когато накрая идва моментът да напуснат този свят, те не са готови. Вие бъдете готови да тръгнете всеки момент, облечени и готови, защото ние не сме от този свят, а чакаме Бог да ни прибере в своето царство, където е истинският ни дом. Сам Исус ни предупреждава да сме готови: **“Кръстът ви да бъде препасан и светилниците ви запалени; и самите вие да приличате на човеци, които чакат господаря си, когато се върне от сватба, за да му отворят незабавно, щом дойде и похлопа. Блажени онези слуги, чийто господар ги намери будни, когато си дойде;”** (Лука 12, 35 - 37). Бог чака да ни заведе у дома, на небето. Не знаем как и кога ще дойде нашето време, но трябва да сме готови. Бог ни нарича блаженни, ако сме готови. Готови ли сте за пътя към дома?

Пасхата е едно ясно пророчество, предзнаменование за идването на Исус. Тя трябва да ни напомня да споделяме това, което Исус е направил за нас. Да ни напомня, че жертвата на Исус е свършена и само тя може да спасява. Да ни напомня, че Исус, единственото ни Спасение, ще ни заведе до крайната цел, до Неговото царство. Помнете какво Исус е направил за вас. Той умря на кръста, за да ви спаси. Нека делото му бъде винаги пред очите ви. Амин.